

ԹԱՅԱՎՈՏՆԱԾԱԿԱՆ

Փ Ա Փ Ա Ք

ԲՐԱ. ԲԱՐՈՒՆԱԿ ԹՈՎՄԱՆԵԱՆԻ

Կ'ուզեմ որ երգ մը մընայ
Խրբե լիճչին յիշատակ,
Որ երք փոքի դառնամ ես,
Մաս մը ինձնէ դիմանայ
Չը կոխկրտավի ոսքի տակ:

Մաս մը վիշտէս, երազէս,
Կ'ուզեմ յանձնել այդ երգին,
Թող ան թեւերն իր բանայ
Սըրտերուն մէջ դեռ անկէզ,
Պարմաններու ըրբունիին:

Ուզածըս այս է հիմա
Իմ անհաշիւ պահանջմէս.
Ընդելուզուած այդ երգին
Եթէ անունըս մընայ
Այսմանով ալ զոհ եմ ես:

Մ. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ

Կ Ե Ա Ն Ք Ի Ն

Կը բաղրանաս, ա՞ն, իմչպէս, ժամանակի անցքին հետ,
Բայց կը վախնամ հիմա ես որ ըսպառիս դուն յաւէս,
Զըկրտանամ ես բընաւ ու սըրբազն գինիէդ:

Հիմա ու աչ կը թեի օրս դէափ արեւմուտ,
Հազար երազ մօրելէ ու լրելէ վերջ անփոյք,
Կ'ուզեմ ընալէ զինիիդ մընացածը պուտ առ պուտ:

Կէսը անոր քափելէ, վատնելէ վերջ ամիսնայ,
Ռւմպ-ումպ կ'ուզեմ վայելի ինչ որ մընաց ինձ հիմա,
Կ'զգամ սակայն որ ծարաւս ամէն ումպին կ'աւելնայ:

Կեանի, եղա՞ծ ես երբեք այսման իրան, այսման սո՞ւտ,
Այսման աղուո՞ր, երկդիմի, լոյս ու ըստեւ ու խօնիւրգ,
Աւթիւներուն եղա՞ծ ես այսման քարի ու անզոր:

Մ. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ